

от страни, които не са членки на Европейската общност⁽²⁾ (наричан по-нататък „основният регламент“), да реши да не разглежда и да не прави констатации във връзка с исканията за статут на дружество, функциониращо в условията на пазарна икономика („СПИ“), и за индивидуално третиране („ИТ“).

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото при разглеждането на въпроса дали правото на защита на жалбоподателя е нарушено във връзка с установеното нарушение на член 20, параграф 5 от основния регламент.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1472/2006 на Съвета от 5 октомври 2006 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателното събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои обувки с горна част от кожа с произход от Китайската народна република и Виетнам (ОВ L 275, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 50, стр. 3).

⁽²⁾ ОВ L 56, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223.

Иск, предявен на 19 май 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело С-248/10)

(2010/С 209/36)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: М. Karanasou-Apostolopoulou и А. Nijenhuis)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела или във всички случаи като не е съобщила на Комисията законодателните, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2007/44/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за изменение на Директива 92/49/ЕИО на Съвета и Директиви 2002/83/ЕО, 2004/39/ЕО, 2005/68/ЕО и 2006/48/ЕО по отношение на процедурните правила и критериите за оценяване за предварителната оценка на придобиванията и увеличението на участия във финансовия сектор, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по тази директива,

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2007/44/ЕО е изтекъл на 21 март 2009 г.

⁽¹⁾ ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 18 май 2010 г. от Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd срещу Решението на Общия съд (осми състав) на 4 март 2010 г. по дело Т-401/06, Brosmann Footwear (HK) Co. Ltd/Съвет на Европейския съюз

(Дело С-249/10 Р)

(2010/С 209/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd (представители: L. Ruessmann, A. Willems, avocats)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)

Искания на жалбоподателите

— да се отмени решението на Общия съд от 4 март 2010 г., доколкото той не е отменил обжалвания регламент и доколкото е осъдил жалбоподателите да заплатят съдебните разноски, направени в производството пред Общия съд,

— да се постанови окончателно съдебно решение и да се отмени обжалвания регламент в неговата цялост,

— да се осъди Съвета да заплати съдебните разноски по апелативното обжалване и по производството пред Общия съд.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че:

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че член 2, параграф 7 и член 9, параграф 5 от Основния антидъмпингов регламент ⁽¹⁾ не задължават институциите да вземат становище по исканията за статут на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика (наричано по-нататък „СПИ“) и за индивидуално третиране (наричано по-нататък „ИТ“) в случаите, при които използват техниката на изготвяне на извадка.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като не е установил, че институциите са нарушили член 2, параграф 7, буква в) от Основния антидъмпингов регламент като не са взели становище по исканията за СПИ и ИТ на китайските производители — износители, включени в извадката, в тримесечен срок след започването на разследването.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като не е установил, че институциите са нарушили член 2, параграф 7, буква в) от Основния антидъмпингов регламент като не са уведомили китайските производители — износители, които не са включени в извадката, относно разглеждането на техните искания за СПИ и ИТ в тримесечен срок след започването на разследването.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като не е установил, че институциите не са сътрудничели по време на разследването и че следователно производството на Общността не е изпълнило условието, наложено в член 4, параграф 1 във връзка с член 5, параграф 4 от Основния антидъмпингов регламент, което е довело до погрешна преценка на вредата и причинната връзка по смисъла на член 3 от Основния антидъмпингов регламент.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че член 6, параграф 1 от Основния антидъмпингов регламент не забранява на институциите да събират информация за целите на извадката преди започването на разследването.

При условията на евентуалност, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като не е установил, че институциите не са нарушили член 6, параграф 9 от Основния антидъмпингов регламент като са надхвърлили петнадесетмесечния срок за приключване на антидъмпингово разследване.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при преценката си на правните последици от различната информация, свързана с определянето на наличието на вреда по смисъла на член 3 от Основния антидъмпингов регламент.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като не е установил, че институциите не са изпълнили задължението си за внимателно и безпристрастно разглеждане на всички релевантни аспекти на антидъмпинговото разследване.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при преценката си на правните последици от определена информация, свързана със задължението за мотивиране на разследващия орган.

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като не е установил, че институциите са нарушили член 3 от Основния антидъмпингов регламент като не са оценили въздействието върху производство на Общността на фактори, различни от разглеждания внос.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Roma (Италия) на 23 март 2010 г. — Наказателно производство срещу Alessandro Sacchi

(Дело C-255/10)

(2010/C 209/38)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Roma

Страна в главното производство

Alessandro Sacchi

Преюдициални въпроси

Как трябва да се тълкуват член 43 ЕО и член 49 ЕО относно свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги в сектора на залаганията върху спортни мероприятия, като се има предвид и принципа на ефективна съдебна защита, за да се определи дали горепосочените разпоредби на Договора разрешават национална правна уредба, която въвежда режим на монопол в полза на държавата и система на концесии и разрешения, която в рамките на определен брой концесии: а) е насочена общо към защита на титулярите на предоставени по-рано концесии въз основа на производство, което незаконно-образно е изключило част от операторите; б) предвижда